

Geschillenkamer

Beslissing 21/2024 van 23 januari 2024

Dossiernummer : DOS-2020-05960

Betreft : Gegevenslek bij Mastercard in het kader van het loyaliteitsprogramma

De Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, samengesteld uit de heer Hielke Hijmans, alleenzetelend voorzitter;

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (algemene verordening gegevensbescherming), hierna AVG;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, hierna WOG;

Gelet op het reglement van interne orde, zoals goedgekeurd door de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 20 december 2018 en gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* op 15 januari 2019;

Gelet op de stukken van het dossier;

heeft de volgende beslissing genomen inzake:

De klager: X, hierna “de klager”;

De verweerder: Mastercard Europe NV, met maatschappelijke zetel te 1410 Waterloo, Chaussée de Tervuren 198A, met ondernemingsnummer 0448.038.446, hierna “de verweerder”;

I. Feiten en procedure

1. Op 20 november 2020 diende de klager een klacht in bij de Gegevensbeschermingsautoriteit tegen de verweerder.
2. Het voorwerp van de klacht betreft een gegevenslek bij een verwerker van de verweerder. Deze verwerker beheert het platform van het loyaliteitsprogramma waarop kaarthouders zich konden registreren in een op punten gebaseerd getrouwheidsprogramma, waarbij punten werden verworven bij gebruik van hun kaart om aankopen te verrichten. Kaarthouders konden via dit platform hun gegevens, waaronder puntenbalans, opvragen en deze vervolgens gebruiken om te genieten van promoties aangeboden door deelnemende handelaars die hun aanbiedingen plaatsen via het platform. De klager behoort tot de kaarthouders die getroffen zijn door het gegevenslek waarvoor de verweerder de verwerkingsverantwoordelijke is. De klager dient niet alleen klacht in voor het feit dat haar gegevens kenbaar zijn gemaakt aan derden, maar wenst ook ten aanzien van de verweerder haar recht van inzage (artikel 15.1 AVG) uit te oefenen. Verder vermeldt de klager dat informatieverstrekking aan de betrokkenen omtrent het gegevenslek plaatsvond op 22 augustus 2019 en het gegevenslek zelf zich reeds voordeed op 19 augustus 2019.
3. Op 12 mei 2021 wordt de klacht door de Eerstelijnsdienst ontvankelijk verklaard op grond van de artikelen 58 en 60 WOG en wordt de klacht op grond van art. 62, §1 WOG overgemaakt aan de Geschillenkamer.
4. Op 11 juni 2021 richt de Geschillenkamer aan de Inspectiedienst het verzoek de klacht te onderzoeken, aangezien er onduidelijkheid is omtrent de concrete omstandigheden die aanleiding hebben gegeven tot het gegevenslek bij de verwerkingsverantwoordelijke.
5. Op 20 juli 2023 ontvangt de Geschillenkamer het onderzoeksverslag van de Inspectiedienst waarin wordt voorgesteld aan de Geschillenkamer om over te gaan tot het seponeren van de klacht.

II. Motivering

6. Vooreerst stelt de Geschillenkamer vast dat de klager, een burger woonachtig in Duitsland, overeenkomstig artikel 77.1 AVG¹ over de hoedanigheid beschikt om een klacht in te dienen bij de Gegevensbeschermingsautoriteit in België, aangezien het gegevenslek dat het voorwerp vormt van de klacht waardoor de persoonsgegevens van de klager publiek raadpleegbaar waren, zich voordeed bij de verwerkingsverantwoordelijke gevestigd in België.
7. Op basis van de elementen in het dossier die de Geschillenkamer bekend zijn, en op basis van de bevoegdheden die haar door de wetgever op grond van artikel 95, §1 WOG zijn toebedeeld, beslist de

¹ Artikel 77.1. AVG: *Onverminderd andere mogelijkheden van administratief beroep of een voorziening in rechte, heeft iedere betrokkene het recht een klacht in te dienen bij een toezichthoudende autoriteit, met name in de lidstaat waar hij gewoonlijk verblijft, hij zijn werkplek heeft of waar de beweerde inbreuk is begaan, indien hij van mening is dat de verwerking van hem betreffende persoonsgegevens inbreuk maakt op deze verordening.*

Geschillenkamer over de verdere opvolging van het dossier; *in casu* gaat de Geschillenkamer over tot het seponeren van de klacht overeenkomstig artikel 95, §1, 3° WOG, op basis van de hiernavolgende motivering.

8. Wanneer een klacht geseponneerd wordt, dient de Geschillenkamer haar beslissing trapsgewijs te motiveren² en:
 - een technische seponering uit te spreken indien het dossier geen of niet voldoende elementen bevat die tot een veroordeling kunnen leiden, of indien er onvoldoende uitzicht bestaat op een veroordeling wegens een technische belemmering, waardoor zij niet tot een beslissing kan komen;
 - of een beleidssepot uit te spreken, indien ondanks de aanwezigheid van elementen die tot een sanctie kunnen leiden, de voortzetting van het onderzoek van het dossier niet opportuun lijkt in het licht van de prioriteiten van de Gegevensbeschermingsautoriteit, zoals gespecificeerd en toegelicht in het sepotbeleid van de Geschillenkamer³.
9. In het geval op meer dan één grond wordt geseponneerd, dienen de sepotgronden (resp. technisch sepot en beleidssepot) in volgorde van belangrijkheid te worden behandeld.⁴
10. In het voorliggend dossier gaat de Geschillenkamer over tot een technische seponering van de klacht. Volgend motief ligt aan de basis van de beslissing van de Geschillenkamer waarom zij het onwenselijk acht verder gevolg te geven aan het dossier en derhalve beslist niet over te gaan tot, *inter alia*, een behandeling ten gronde.
11. De Geschillenkamer stelt op basis van de stukken van het dossier vast dat het gegevenslek door de verwerkingsverantwoordelijke werd gemeld aan de Gegevensbeschermingsautoriteit in overeenstemming met de artikel 33 AVG aangaande de melding van een inbreuk in verband met persoonsgegevens aan de toezichthoudende autoriteit. De Geschillenkamer wijst erop dat het gegevenslek als dusdanig werd onderzocht en aanleiding heeft gegeven tot Beslissing ten gronde 170/2023 van 20 december 2023, dewelke wordt aangehecht aan de huidige beslissing en er aldus integraal deel van uitmaakt. Daaruit blijkt dat (i) de verweerder onverwijld het nodige heeft gedaan zodra het gegevenslek zich voordeed, (ii) de Inspectiedienst geen vaststellingen heeft gedaan waaruit blijkt dat zich een inbreuk zou hebben voorgedaan in hoofde van de verweerder; (iii) de verweerder op omstandige wijze heeft aangetoond dat verregaande maatregelen werden genomen en deze maatregelen aan voortdurende actualisering zijn onderworpen om gelijkaardige feiten in de toekomst te voorkomen. Dit bracht de Geschillenkamer ertoe te besluiten dat er in hoofde van de verweerder geen inbreuk op de AVG werd gepleegd en dus ook niet op de fundamentele beginselen (artikel 5.1 c),

² Hof van Beroep Brussel, Sectie Marktenhof, 19de kamer A, Kamer voor marktzaken, arrest 2020/AR/329, 2 september 2020, p. 18.

³ In dit verband verwijst de Geschillenkamer naar haar sepotbeleid zoals uitvoerig uiteengezet op de website van de GBA: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/sepotbeleid-van-de-geschillenkamer.pdf>

⁴ *Ibidem*.

e) en f) AVG) waarnaar de klager verwijst, noch op de vereiste inzake beveiliging van de gegevensverwerking (artikel 32.1 AVG).

12. Aangaande het verzoek van de klager om inzage te verkrijgen in de haar betreffende persoonsgegevens verwerkt door de verweerder wijst de Geschillenkamer erop dat het recht van inzage een recht betreft dat is toegekend aan de betrokkene teneinde zich rechtstreeks te richten tot de verwerkingsverantwoordelijke. Aangezien de klager geen stuk bijbrengt waaruit blijkt dat deze haar recht van inzage heeft uitgeoefend ten aanzien van de verweerder en dat de verweerder daaraan geen gevolg zou hebben gegeven binnen de wettelijke termijn van een maand na ontvangst van het verzoek van de klager (artikel 12.3 AVG), ontbreekt het de Geschillenkamer aan elementen om tot een inbreuk op artikel 15.1 AVG in hoofde van de verweerder te besluiten.
13. Aangaande de bemerking van de klager omtrent het tijdstip van het gegevenslek dat zich voordeed op 19 augustus 2019 en de informatieverstrekking op 22 augustus 2019 voegt de Geschillenkamer volledigheidshalve toe dat artikel 34.1 AVG⁵ de verwerkingsverantwoordelijke, in voorliggend geval de verweerder, enkel de verplichting oplegt om de betrokkene het gegevenslek in verband met diens persoonsgegevens mee te delen indien het gegevenslek een hoog risico inhoudt voor de rechten en vrijheden van de betrokkene. Van een dergelijk hoog risico was met betrekking tot het concreet voorliggende gegevenslek geen sprake. Het gegevenslek was als minimaal te beschouwen aangezien is komen vast te staan dat het netwerk voor betaalverkeer is gescheiden van het platform waar persoonsgegevens van klanten werden verzameld in het kader van het loyaliteitsprogramma. De verweerder was er dan ook niet toe gehouden om de betrokkenen te informeren over het gegevenslek, maar heeft dit niettemin toch gedaan louter met het oog op duidelijke communicatie ten behoeve van de betrokkenen.

⁵ Artikel 34 AVG.

1. Wanneer de inbreuk in verband met persoonsgegevens waarschijnlijk een hoog risico inhoudt voor de rechten en vrijheden van natuurlijke personen, deelt de verwerkingsverantwoordelijke de betrokkene de inbreuk in verband met persoonsgegevens onverwijld mee.
2. De in lid 1 van dit artikel bedoelde mededeling aan de betrokkene bevat een omschrijving, in duidelijke en eenvoudige taal, van de aard van de inbreuk in verband met persoonsgegevens en ten minste de in artikel 33, lid 3, onder b), c) en d), bedoelde gegevens en maatregelen.
3. De in lid 1 bedoelde mededeling aan de betrokkene is niet vereist wanneer een van de volgende voorwaarden is vervuld:
 - a) de verwerkingsverantwoordelijke heeft passende technische en organisatorische beschermingsmaatregelen genomen en deze maatregelen zijn toegepast op de persoonsgegevens waarop de inbreuk in verband met persoonsgegevens betrekking heeft, met name die welke de persoonsgegevens onbegrijpelijk maken voor onbevoegden, zoals versleuteling;
 - b) de verwerkingsverantwoordelijke heeft achteraf maatregelen genomen om ervoor te zorgen dat het in lid 1 bedoelde hoge risico voor de rechten en vrijheden van betrokkenen zich waarschijnlijk niet meer zal voordoen;
 - c) de mededeling zou onevenredige inspanningen vergen. In dat geval komt er in de plaats daarvan een openbare mededeling of een soortgelijke maatregel waarbij betrokkenen even doeltreffend worden geïnformeerd.
4. Indien de verwerkingsverantwoordelijke de inbreuk in verband met persoonsgegevens nog niet aan de betrokkene heeft gemeld, kan de toezichthoudende autoriteit, na beraad over de kans dat de inbreuk in verband met persoonsgegevens een hoog risico met zich meebrengt, de verwerkingsverantwoordelijke daartoe verplichten of besluiten dat aan een van de in lid 3 bedoelde voorwaarden is voldaan.

III. Publicatie van de beslissing

14. Gelet op het belang van transparantie met betrekking tot de besluitvorming van de Geschillenkamer, wordt deze beslissing gepubliceerd op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit. Het is evenwel niet nodig dat daartoe de identificatiegegevens van de partijen rechtstreeks worden bekendgemaakt.
15. Overeenkomstig haar sepotbeleid zal de Geschillenkamer de beslissing aan de geïdentificeerde verwerkingsverantwoordelijke overmaken⁶. De Geschillenkamer heeft immers besloten om haar sepotbeslissingen ambtshalve ter kennis te brengen van de verweerder. De Geschillenkamer ziet echter af van een dergelijke kennisgeving wanneer de klager om anonimiteit heeft verzocht ten opzichte van de verweerder en de kennisgeving van de beslissing aan de verweerder, zelfs indien deze gepseudonimiseerd is, het niettemin mogelijk maakt om de klager te (her)identificeren⁷. Dit is evenwel niet het geval in de onderhavige zaak.

OM DEZE REDENEN,

beslist de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, na beraadslaging, om op grond van art. 95, §1, 3° van de wet van 3 december 2017 tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit, voorliggende klacht te seponeren.

Op grond van artikel 108, § 1 van de WOG, kan binnen een termijn van dertig dagen vanaf de kennisgeving tegen deze beslissing beroep worden aangetekend bij het Marktenhof (hof van beroep Brussel), met de Gegevensbeschermingsautoriteit als verweerder.

Een dergelijk beroep kan worden aangetekend middels een verzoekschrift op tegenspraak dat de in artikel 1034ter van het Gerechtelijk Wetboek opgesomde vermeldingen dient te bevatten⁸. Het verzoekschrift op tegenspraak dient te worden ingediend bij de griffie van het Marktenhof overeenkomstig artikel 1034^{quinquies} van het Ger.W.⁹, dan wel via het e-Deposit informaticasysteem van Justitie (artikel 32ter van het Ger.W.).

⁶ Cf. Titel 5 – *Zal de sepot van mijn klacht worden gepubliceerd? Zal de tegenpartij hiervan op de hoogte worden gebracht?* van het sepotbeleid van de Geschillenkamer.

⁷ *Ibidem*.

⁸ Het verzoekschrift vermeldt op straffe van nietigheid:

- 1° de dag, de maand en het jaar;
- 2° de naam, voornaam, woonplaats van de verzoeker en, in voorkomend geval, zijn hoedanigheid en zijn rijksregister- of ondernemingsnummer;
- 3° de naam, voornaam, woonplaats en, in voorkomend geval, de hoedanigheid van de persoon die moet worden opgeroepen;
- 4° het voorwerp en de korte samenvatting van de middelen van de vordering;
- 5° de rechter voor wie de vordering aanhangig wordt gemaakt;
- 6° de handtekening van de verzoeker of van zijn advocaat.

⁹ Het verzoekschrift met zijn bijlage wordt, in zoveel exemplaren als er betrokken partijen zijn, bij aangetekende brief gezonden aan de griffier van het gerecht of ter griffie neergelegd.

Om de klager in staat te stellen andere mogelijke rechtsmiddelen te overwegen, verwijst de Geschillenkamer de klager naar de toelichting in haar sepotbeleid¹⁰.

(get). Hielke Hijmans

Voorzitter van de Geschillenkamer

¹⁰ Cf. Titel 4 – *Wat kan ik doen als mijn klacht wordt afgesloten?* van het sepotbeleid van de Geschillenkamer.